

સુપ્રભાતમ્ સુરેશ પ્રા. ભટ્ટ 99789-26251

સલામી સવારની.. ઓસર્યા જાદુની ઉત્સવમાં ફિક્સ દેખાય છે, મંદિર પછી મૂંગવણમાં વિકાસ દેખાય છે. ઉડતો દેખાય છે સ્પષ્ટ, હવામાં, જન-વિશ્વાસ - પદ-પગલે 'ઓગણીશ'ની વિકાસ દેખાય છે...

રાખે છે લાલ, ફિક્કા રંગ લગાડી - તમારે ગાલ... સમજે છે સૌ, બેઠા છે ઉભડક - જવા તૈયાર! (નિરસ રાજચારોદણ)(વિસ્તરણ કે રાજસભા ચૂંટણી સુધી બેસો)

ચિંતન

તથાભુભુચાનાભિ સર્ગસંવેદનામબરે / ચિન્મયે તત્ત્વવિજ્ઞાનારણ્યુચ્ય તૈવવશિષ્યતે !!

ઉપરોક્ત શ્લોક ભક્તિ ચિંતામણીમાંથી લેવામાં આવેલ છે. જન્મથી જ જવરની જેમ જળેલા પ્રવિતરૂપી જંગલને વિષે વાતમૂળના આહારકમથી શિશિલ થઈ રહેલી અને મદમસ્ત મન તથા પ્રાણના બાહ્ય સંસારથી ભરપૂર રહેલી આ ઈન્દ્રિયોને છુતી લઈ, તમે જ્ઞાનભળથી આ અવિદ્યાને છુતી લો અને મુક્ત થઈ પાછા પુનર્જન્મને તજી દો. આ જન્મમાં સંયમની સમજ અને ઈન્દ્રિયો પર મન-હૃદયથી કાબુ રાખનાર વ્યક્તિ આ જગતની સર્વ ઉપાધિઓથી મુક્ત થઈ જાય છે - પૂર્વજન્મ પણ થતો નથી.

સુવિચાર

- જોઈતું મળી જાય એ સમૃદ્ધિ છે, પણ એના વિના ચલાવી લઈએ તો એ સામર્થ્ય છે - એસ. ભટ્ટાચાર્ય
જીવને જ્ઞાન કેમ પ્રાપ્ત થતું નથી? અજ્ઞાન બહુ પ્રિય છે તેથી - દાદા ભગવાન
કમાલ એ નથી કે તમારે જે જોઈતું હતું તે તમે મેળવી લીધું, કમાલ તો એ છે કે તમારે જે જોઈતું હતું તે મને ભીજાને સસ્નેહ આપી દીધું - કાજલ ઓગા
આત્મવિશ્વાસને સતત કેદ કરી રાખનાર એક નકારાત્મક વિચાર... 'લોકો શું કહેશે...?' - મુંબઈ સમાચાર
એ જ સંબંધ કાયમ જળવાય છે, જેની શરૂઆત દિલથી થાય છે, જ રૂઝિયાતથી નહીં - ફાદર વાલેસ
દિલમાં વસી ગયેલી નફરતને ભૂલી જવી એ પણ એક 'સ્વચ્છતા અભિયાન' જ છે - વિભીન પરીખ
આજનું ઔષધ : ગરમાળાના પાનને વાટીને તેનો લેપ કરવાથી ઘા તરત રુઝાય છે. (સંકલન : દિપક વી. આશરા)

બોધકથા

આજકાલ ધનિકોને ગુન્હા-સજામાંથી 'ક્લીનચીટ' મલી જાય છે એવી લોકમાન્યતા છે - ન્યાયમાં વિશ્વાસ જળવાઈ રહે તે સૌની જવાબદારી છે. ઈટાલીના ન્યાયાધીશ સ્ટેનલી. એમના હાથે જેની પૂર્ણ ભૂલી હોય કાયદાશાસ્ત્ર પ્રમાણે સજા મળે જ. ભલે સામે વાળો ગમે તેવી મોટી હસ્તી કેમ ન હોય. આ કારણે સમગ્ર ઈટાલી દેશમાં એમની ન્યાય પ્રિયતા ના વખાણ થતા. એક દિવસ એમની અદાલતમાં ઈટાલીના એક સુપ્રસિદ્ધ માનવતાવાદી કવિનો કેસ આવ્યો. કવિને થયું કે હું ઈટાલીમાં મૂળ જ પ્રતિષ્ઠિત કવિ છું. હું ન્યાયાધીશ સ્ટેનલીને નમ્રપણે વિનંતી કરીશ તો મને બીજા કરતાં પ્રમાણમાં હળવી સજા કરશે. સ્ટેનલીએ કવિની વિનંતી સાંભળીને કહ્યું, 'તમે આ દેશના મહાન કવિ છો એનું મને ગોરવ છે. હું તમને મૂળ જ માનની નજરે જોઉં છું પણ, તમે તમારા કાવ્યની રચનામાં લઘુ ગુરુની છૂટ લેતાં નથી અને લઈ શકાય પણ નહીં. નહિતર તમારી છંદની રચના ખોટી ઠરે એમ તમારું કાવ્યશાસ્ત્ર કહે છે, એવી જ રીતે અમારું ન્યાયશાસ્ત્ર પણ ભૂલ કરેલા પર નાની એવી છૂટ લઈ શકે નહિ. એમ તમને જે સજા થવી જોઈએ તે કરીશ જ.' આવો હતો સ્ટેનલીનો ન્યાય.

લાલુપ્રસાદ : નિયતિનો શિકાર

કર્મનો સિદ્ધાંત સાચો હોય તો ક્યારેક દેશના વડાપ્રધાન બનવાની મંશા ધરાવતા લાલુ પ્રસાદ યાદવનો કારાવાસ યોગ કોઈને આશ્ચર્યકારક કે આઘાતજનક ન લાગવો જોઈએ. પવિત્રતાના પ્રતીક સમા રાષ્ટ્રના લોકનાયક જયપ્રકાશ નારાયણના આંદોલનનું ફરજંદ એવા લાલુ યાદવ અને નીતીશ કુમાર કાળકર્મ બિહારના રાજકારણના સૌથી જાણીતા અને માનીતા ચહેરા બની રહ્યા હતા. કોંગ્રેસના જગન્નાથ મિશ્રા જેવા બ્રાહ્મણ નેતા હાંસિયે ધકેલાઈ ગયા હતા. ભૂતકાળમાં શ્રીકૃષ્ણ સિન્હા જેવા લોકપ્રિય રાજપુરુષ ભૂમિહાર સમુદાયમાંથી આવતા હતા. સમય બદલાતાં બિહારમાં જાતિવાદી સમીકરણો વધુ મજબૂત બન્યાં જેમાં લાલુપ્રસાદ રાજ્યના ખેતમજૂર અને પશુપાલક આહીર-ગોપાલક સમુદાયના પ્રમુખ પ્રતિનિધિ તરીકે ઊપસી આવ્યા હતા. નીતીશકુમાર કુર્મી સમાજના પ્રતિનિધિ તરીકે અને રામવિલાસ પાસવાન દલિત સમાજના આગેવાન તરીકે પ્રસ્થાપિત થયા. બિહાર જેવા મોટા રાજ્યના આ આગેવાનોની ગરજ કેન્દ્ર સ્તરે કાર્યરત બેઉ મુખ્ય રાજકીય પરિણામોને વરતાતી રહી. આથી શરદ યાદવ લાલુ, નીતીશ અને રામવિલાસને એનડીએ તેમજ યુપીએની સરકારોમાં મહત્વના ખાતાં સાથે કેબિનેટ મંત્રીઓ તરીકે પણ સમાવવા પડ્યા. એ પછી લાલુ અને નીતીશ વચ્ચે સ્થાનિક કક્ષાએ ગજગાહ સરજાઓ. નીતીશકુમાર વધારે ચતુર નેતા સાબિત થયા; પ્રકારની રાજરમત રમીને એનડીએ સાથે ગોઠવાઈ જઈ છેક અડવાણી જેવા મોટા નેતાના લાડકા બની ગયા હતા. લાલુપ્રસાદ આખાબોલા નેતા હોવા ઉપરાંત વધુ પડતા નિખાલસ આગેવાન છે. એમણે મુખ્યમંત્રી પદ દરમિયાન મન ફાવે એ મ રાજ્યની તિજોરીમાંથી પૈસા ઉપાડ્યા, જે 'ચારી કોભાંડ' તરીકે બહાર આવતાં એમની સાડાસાતી બેસી ગઈ. જે નેતા બિહાર ઉપરાંત અન્ય રાજ્યોના વગદાર નેતાઓને સંગઠિત કરીને 'મહાગઠબંધન' રચી ભારતીય જનતા પાર્ટીને પડાકરવાનાં સપનાં જોતો હતો એને વારંવાર આ ઘાસચારા કોભાંડ નિમિત્તે જેલવાસ ભોગવવો પડ્યો એટલું જ નહીં, સજા એવી થઈ કે પોતે ચૂંટણી સુધાં ન લડી શકે. એવા પ્રતિકૂળ સંજોગોમાં પણ લાલુપ્રસાદ હથિયાર હેઠાં નથી મુક્યાં તે એમના દંઢ મનોબળનું પ્રમાણ છે. પોતે જામીન પર હોઈ નીતીશકુમાર જેવા કહ્દર પ્રતિસ્પર્ધીને રાજ્યના મુખ્યમંત્રી પદના ઉમેદવાર તરીકે સ્વીકારી ગત વિધાનસભાની ચૂંટણીમાં એમણે નરેન્દ્ર મોદીના વિજય રથને રોકી બતાવ્યો, તે એમની ઈચ્છાશક્તિનું જ્વલંત ઉદાહરણ હતું. જો કે નીતીશકુમારે લાગુ જોઈને ભાજપની અને નરેન્દ્ર મોદીની શરણાગતી સ્વીકારી લીધી ત્યારે લાલુ પ્રસાદ યાદવ બિહારની પ્રજાની સહાનુભૂતિ અંકે કરવા માટે રસ્તા પર આવી ગયા હતા. એમની મોટી મર્યાદા એ રહી કે પોતાના રાજકીય વારસ તરીકે પુત્રો અને પત્ની તથા પુત્રીથી ઉંફરા ન ઊઠી શક્યા. આજે જ્યારે ફરી એક વાર જેલમાં જવાની સ્થિતિ સરજાઈ છે ત્યારે લાલુ એકલા પડી ગયા છે. એમનું મોટી વિરુદ્ધ મહાગઠબંધન રચવાનું સપનું હાલપૂરતું તો અભેરાઈએ ચડી ગયું છે. સાનુકૂળ સંજોગો હતા ત્યારે પણ ખુદ વેવાઈ મુલાયમસિંહે એમના મહાગઠબંધનથી વેગળા રહી ખેલ બગાડી મુક્યો હતો. સાચા અર્થમાં કોમનમન અને હાડોહાડ બિનસંપ્રાપ્તિદેશ નેતાની રાજકીય દુરુદ્દા વખતે બિહારની પ્રજાનો મોટો સમુદાય આંસુ સારતો હશે પરંતુ અહીં પછી પેલી જાણીતી ઉક્તિ સાથેક થતી લાગે - ઊધો, કર્મન કી ગત ન્યારી! (સુરદાસ)

તંત્રીસ્થાનેથી...

શિક્ષક એ માત્ર વ્યક્તિ નથી વિચાર છે

શું હતું ચિહ્નિમાં? 'ચિહ્નિમાં શું લખેલું હતું?' 'રામ જાણે...' 'ચિહ્નિ નહિ, પ્રેમપત્ર કહો અને બધા સાંભળે એ રીતે હા...હા...હા...!' કૂર અકુલચર્ય કરતાં સૌ સહકર્મીઓ હસવા લાગ્યા. વેકેશન પછીનો એ પહેલો દિવસ હતો. એ વિદ્યાર્થીનીએ બધાના દેખતા એ ચિહ્નિ પ્રાથ્માપક કુમારના હાથમાં મૂકી હતી. ખૂબ જ ઓછા સમયમાં દિલ જીતી ને પ્રા. કુમાર વિદ્યાર્થીઓમાં પ્રિય અધ્યાપક બની ગયેલા. તેમની ભણાવવાની રીત, પદ્ધતિ, અધર એક્રિટિવીટી સમયનું કોઈ બંધન નહિ વગેરે થકી સ્ટુડન્ટ્સમાં પ્રિય બની ગયા હતા. પ્રા. કુમારના કાર્યની સૌ કંદર કરતા હતા. પરંતુ આગિયાને તેનું જ તેજ મોતનું કારણ બને છે, તેનું જ કુમાર માટે થયું હતું. તેની પ્રતિભા, કાર્યશીલી, તરવરાટ અને વિદ્યાર્થીઓ માટે કર્ફક કરી છૂટવાની તમના તેના માટે તેજાદેખનું કારણ બની હતી. એક વિદ્યાર્થીની જાહેરમાં બધાના દેખતાં પ્રા. કુમારને એક ચિહ્નિ આપીને ગઈ. બસ... થઈ રહ્યું... સ્ટાફરૂમમાં ગૂંસપૂસ શરૂ થઈ ગઈ હતી. વિદ્યાર્થીની સુંદર, દેખાવડી હતી. 'ચિહ્નિને જાહેરમાં વાંચવામાં આવે.' 'હા...હા... બરાબર છે બધા સાંભળે એ રીતે જ.'

એદબ-પલાંઠી મોં પર આંગળી ડો. સંતોષ દેવકર

પ્રા. કુમારને મનમાં થયું હતું કે આ છોકરી શા માટે ચિહ્નિ આપી ગઈ? કોઈ વાત હતી તો મને રૂબરૂ કહી શકી હોત ને? કુમાર કશું જ બોલ્યા ચાલ્યા વગર અને ચિહ્નિ બોલ્યા વગર એક વાંકડેખા અધ્યાપક સામે ધરીને કહ્યું : 'લ્યો, આપ જ વાંચી લ્યો!' 'મોટેથી વાંચજો, સંભળાય તેમ' એક જણે કટાક્ષમાં કહ્યું. બધા એ કાન સરવા કર્યાં. ચિહ્નિમાં લખ્યું હતું : 'સર, મારી વિનંતી છે આપ મારા ઘરે આવો. મારા મમ્મી રાહ જુએ છે. તમને પહેલી વખત જોયા ત્યારે મેં મમ્મીને કહ્યું હતું. મમ્મી અમારા નવા સર અદલ ભાઈ જેવા છે. મમ્મી તો આ સાંભળી ભાવ વિભોર થઈ ગઈ. કહેતી હતી કે મારે તેમને જોવા છે. પણ હું મારા એ સ્વર્ગસ્થ ભાઈને તમારામાં જોતી રહી... આજે ચોક્કસ આવો. ઈચ્છા છે કે, મમ્મીની રૂબરૂમાં રાખડી બાંધુ, આ ગરીબ બહેન રૂબરૂમાં તમારી રાહ જોશે!' સત્રાટો છવાઈ ગયો.

સ્ટાફ રૂમમાં સ્તબ્ધતા સિવાય બીજું કંઈ જ નહોતું. વાંકડેખા શિક્ષકોની બોલતી બંધ થઈ ગઈ. પ્રત્યેક સ્ટાફરૂમમાં એક વાંકડેખો શિક્ષક હોય છે. જે પોતાના કામ કરતાં બીજા શું કરે છે, કેમ કરે છે, એ રીતે અન્યની ભૂલો શોધવામાં સમય પસાર કરતાં હોય છે. ભૂલથી આ પવિત્ર વ્યવસાયમાં આવી ગયેલા આવા શિક્ષકો મંથરાના કુળના કહેવાય છે. દરેક મંથરાને એક કેકેથી મળી રહે છે. પ્રયોગશીલ અને નિષ્કાવાન શિક્ષકો વાંકડેખા શિક્ષકોથી તસ્ત હોય છે છતાં વિભિષણવૃત્તિ જાળવી રાખીને પોતાના કાર્યમાં મસ્ત હોય છે. વિદ્યાર્થીઓ શિક્ષકનો અરીસો છે. અરીસો ક્યારેય શરમ ભરતો નથી. તેમાં શિક્ષકનાં વાણી, વર્તન અને વ્યવહારનું પ્રતિબિંબ જિલ્લાયું હોય છે. કર્ફક જૂદું કરનારાં પ્રયોગશીલ અભુસંદાન પાના નં. ૫ પર

સર જુકાઓગે તો પથ્થર દેવતા હો જાયેગા, ઈતના મત ચાહો કિસિકો વો બેવફા હો જાયેગા

મારે હમણાં જરાક મજા નથી. ઝઘડો થયો છે. અરે યાર! ઉપરના માળે પેલા ઈશ્વરલાલ છે ને, એ રોજ મુશ્કેલીરૂપી કયરો મારા આંગણમાં નાખે જ રાખે છે. હું ઘણા વખત સુધી તો મક્કમ રહ્યો, અને સહનશક્તિથી સાવરણીથી ઝાડુવાળાની જેમ આક્રમકોનો કયરો વાળતો રહ્યો, પણ હવે હદ થાય છે, મં લીધા છે અબોલા એની હારે! ઈ સમજે છે શું? એમના મનમાં? ઈ ઈજે જ રાખે છે, અરે! અમે તમારું જ અમૂલ્ય સર્જન છીએ, અને તમને યાદ જ ન રહે તો અમે તને ગાંડાની જેમ કેમ પૂજે રાખીએ! પૂજ્ય, ઈશ્વરલાલ, મને ઘણાં કે'તા'તા કે ગાંડા આ તો પથ્થર છે અને માથે ચઢાવ દીમણું થાશે. એટલે જે મને લાગે છે એમ કહેવાતું હશે. સર જુકાઓગે તો પથ્થર હો જાયેગા ઈતના મત ચાહો કિસી કો વો બેવફા હો જાયેગા! જોઈને તમારી કેડિટ અહીંયા કેવી છે! છતાં એક તારો લઈને હું ફરતો રહ્યો, કે ભાઈ ના! કે ભાઈ ના! મારે તો ઈશ્વર છે! જેણે દાંત આપ્યાં એ ચાલુ પૂં નહીં આપે? તમારો મહિમા તો અમે ગાયો પણ બાપલિયા હવે તો તે માઝા મૂકી છે ને કાંઈ! આ અમારા જેવા નવા નિશાળીયાની તો રેવડી દાણા દાણા કરી નાખી તમે છતાં મા સરસ્વતીનો એકતારો ન મૂકવો એવી તો હવે મેં પણ જક લીધી છે. આખરે તમે ઈચ્છતા હો કે અમે થાકી હારીને તમારા ગાન ગાઈએ, તો અમે નઈ કરીએ અરે! અમે પ્રસન્નચિત્તે વધારે મૌલિકતાથી તમને પૂજવાની ખેવના રાખીએ છીએ. અને તમારા આવા વ્યવહારે જ અમને બહારવટિયા બનાવ્યા છે.

ફિલસૂફ કાર્લ પસ્પર્સનું વિધાન છે કે આસ્તિક કરતાં નાસ્તિકમાં વધારે અટલ આત્મવિશ્વાસ હોય છે, કારણ કે નાસ્તિક માટે ઈશ્વરનું અવલંબન નથી. બીજા પર જવાબદારી ઢોળી દેવાની કાયર સુધિવા નથી. એના માટે એ સ્વયં નિર્ણય લે છે. મને લાગે છે કે આ ઝઘડાનો એક કાયદો થયો કે હું જાણે નિર્ણય લેતો થયો. સારા-નરસા પરિણામ સાથે સ્વીકારવાની હિંમતવાળો થયો. કયાંક વાંચ્યું તું કે નિર્ણય લેવાની શક્તિ અનુભવમાંથી મળે છે અને અનુભવ ખોટા નિર્ણય લેવાથી મળે છે. માન્યું કે વંદેલો છું, પણ સાચું કહ્યું તો તમારી બીકથી જ તમારા તરફની શ્રદ્ધા અંધશ્રદ્ધામાં પરિણામે છે, જ્યારે હું મંદિર જતો ત્યારે ગર્ભદ્વારમાં શિવલિંગની આજુબાજુ ચાર જણ આભોટિયા પહેરીને તમારા પર છુટ્ટા બિલ્વપત્રનો ઘા કરતા'ના. જાણે પથ્થર આંટા જાય છે! કંઈક વાના ન હોય, પછી હજાર બિલ્વપત્રની ગૂંગળામણ નીચેથી તમે ચૂંકાડો ન મારો તો બીજું કયો ચ શું? શ્રાવણ મહિનો ગયો નથી કે દીવ્યક દીવ્યક નવરાત્રિ આવે, તમારી સાથે બિરાજમાન માતાજીને ચીરોજવાના કે નઈ! પણ મા! મને માફ કરજો! તમે સાચું કહો નવરાત્રિમાં સાચા હૃદયથી કયો માહીજાયો તમારી ગરબી ધૂમે છે? અમે એમાં પણ વેપલો આદર્યો છે, હા, હા, હું સ્વીકારું છું. સાચું તો સ્વીકારવું જ રહ્યું. તમારી વાત સાચી પણ તમારી પાસેથી આટલા કન્નેશનની આશા તો રાખીએ જ ને! આખરે છોંં-કછોંં થાય માવતર કુમાવતર થોડું થાય જ! પણ તમે તો ગભરાવી માર્યાં છે અમને! જાવ હું તમને પ્રેમ નથી કરતો... આપણે હવે કિક્કા!

(ભાઈ! આ તો જરાક એને આપણી વ્યથાની જાણ થાય એ સારું આવા કડું વચન લખ્યા છે હો! બાકી એને હારે સંબંધ તોડીને જાવું ક્યાં! આ તો બે બી ગમ્મના!) વત્સ, શું તું એમ માને છે કે ને કાંઈ ખબર નથી પડતી? બુદ્ધિ અને હૃદય વચ્ચે જે તોફાન ઊભું થયું છે એ માટે હું તને જ જવાબદાર ગણું છું. હું ખાતરીપૂર્વક કહું છું કે જે રંગ લાવી ગયો છે એ બહુ પાકો છે. એને તું ઉખેડવ માટે પ્રયત્ન કરીશ તો તું જ જિંદગીમાંથી ઉખડી જઈશ. આખરે સહન તો તારે જ કરવું પડશે. આજકાલ ચોવીસે કલાક તમારા જીવનમાં બુદ્ધિ અને હૃદય વચ્ચે ઊલ્લહ ચાલી રહ્યું છે હાથેકરીને બુદ્ધિની તીક્ષ્ણ છરી લઈને તમે તમારા હૃદય પર ઘા મારી રહ્યા છો, પણ એ ઘા મારા હૃદય પર પડે છે. પણ એટલું ચોક્કસ યાદ રાખજો કે તમે મારાથી દૂર ખસી જાઓ એ પહેલાં હું જ તમારાથી દૂર-દૂર ચાલ્યા જઈશું. આમાં મારે કર્ફક ગુમાવવાનું નથી. ખોવા જેવું તો તમારે છે, કારણ પ્રેમની બાબતમાં તમે બુદ્ધિનો આશ્રય લઈને બેઠા છો. અને અંતરના અવાજને ગળે ટૂંપો દેનારાઓને મેં કદી સુખી જોયા નથી.

વિચારયાત્રા ડો. જય ઓગા

હું આજે ખૂબ આનંદમાં છું, કારણ કે મેં આપીને મેળવ્યું છે જ્યારે તમે મેળવીને ગુમાવ્યું છે, તારો ને મારો માર્ગ હવે જુદો પડે છે. (અરે! બાપરે! આ તો હસવાનું બસવું થયું! મારા ઠાર, ભગવાને તો સિરીયસલી લઈ લીધું) એ દીનદયાળ, કૃપાળુ, પરમાત્મા તમારી વગર હું ક્યાં જાઉં. આ તો તમને બોલતા કરવાની યુક્તિ અજમાવતો! તો ત્યાં તમે તો ઘણું સંભળાવી દીધું, હે! કૃપાનિધાન, હું નવજાત શિશુ, રાંકે છું, મને ગમ તો પડી. મારી ફરિયાદમાં પણ તમારી યાદ છે એ તમે કેમ ન જાણ્યું! હવે કાન પકડવ્યા બસ! આવું કોઈ દી નો લાખું! જીવી શકું હું કંઈ રીતે તમને સ્મર્યા વગર! પાંપણ કદીય રહી શકે છે મટકું ભર્યા વગર - મનહર મોદી આંખોને પાથર અને સંતકારમાં રહું, થઈને ગુલામ આપના દરબારમાં રહું, મળતો રહે સદાય ચરણસ્પર્શ આપનો, લુછણીયું થઈને આપના હું દ્વારમાં રહું, - મનહરલાલ ચોકસી સોરી પ્રભુ! ભૂલ થઈ ગઈ આવા ગુસ્સે ન ભરાતા બાપલિયા! હું તો ગભરાઈ ગયો છું! બોલ્યું ચાલ્યું નો જોતા, આ શબ્દો તો અકોણા ને દાંડ છે, ને જીભને ક્યાં હાડકું હોય છે! હું તો તમારો સદાય સેવક છું ને રહીશ! - jayuoja@gmail.com, Mo. 9898046488

શત્રુની જેમ ત્રાસ આપતા હરસ-મસા ઓપરેશન વગર મટી શકે છે!

(પ્રથમ મહાકો) હરસ નામથી જાણીતો મળ માર્ગનો આ રોગ ગુજરાત અને સારાએ વિશ્વમાં જાણીતો છે. કારણ કે એ સુખી, મધ્યમવર્ગ અને આમવર્ગ સૌ કોઈને ભેદભાવ રાખ્યા વિના સતાવે છે. સમુદ્ર લોકોને વધારે પડતી સગવડ મળે છે એટલે અને મધ્યમવર્ગ અને ગરીબ વર્ગને આરોગ્યના નિયમોનું પાલન નહિ કરતા આ રોગ થાય છે આધુનિક આ રોગને પાઈલ્સ કે હેમરોઈડ્સના નામથી ઓળખે છે. જ્યારે હિંદીમાં બવાસીર અને આયુર્વેદમાં હરસને અર્શ કહે છે. આયુર્વેદ આ વ્યાધિને ગંભીર વ્યાધિ ગણ્યો છે. એટલે કહ્યું છે : અવિરતપ્રાણાનશ્યુષ્પાતિ-હિનસ્તિ ઈતિ અર્થઃ શત્રુની જેમ ત્રાસ આપ્યા કરે જે વ્યાધિ તે અર્શ મળાશય - ગુદામાં કે ગુદાદ્વાર આસપાસ ચણી બોર જેવા એક કે એકથી વધુ ઉત્પન્ન થાય તેને અર્શ - હરસ કહેવામાં આવે છે. મળાશય જેવા અતિશય ક્રોમળ ભાગમાં આ અંકુર થવાથી મળ અને વાયુની પ્રવૃત્તિમાં મુશ્કેલી ઊભી થાય છે. એટલું

જ નહિ, પણ સતત દુઃખ આપ્યા કરે છે. એના લીધે કબજીયાત રહે છે. વાયુ પ્રવૃત્તિ થતી નથી. પાચન ક્રિયા મંદ પડે છે. સાથળ અને પીડીઓમાં કળતર થાય છે. કોઈ વખત લોહી પડવાથી નખળાઈ, ચક્કર અરુચિ વગેરે લક્ષણો ઉત્પન્ન થાય છે. હરસમાંથી અવારનવાર લોહી પડવાથી દર્દીમાં ફીકાશ વધે છે અને એના લીધે બીજા કેટલાક એક ઉપદ્રવો વધે છે. વિશ્વમાં આ વ્યાધિના સારો એવો ફેલાવો છે એના દર્દીઓ પણ ઘણા છે. સ્ત્રી, પુરુષ, યુવાન, વૃદ્ધ સૌ કોઈને આ રોગ દવાથી શમી જાય છે અમને કર્ફ ભૂલ કરવાથી ફરીને થાય છે. આવુ અવાર-નવાર બનવાથી દર્દી કંટાળી જઈ ઓપરેશન કરાવી હરસ કઢાવી નંખાવે છે અને કાયમી સાજા થઈ જવાનો સંતોષ માને છે. હરસ થવાના કારણોમાં સેવન કરવાનું ચાલુ રાખે છે તો ફરી પાછા હરસના પંજામાં સપડાય છે. આ વિષયકમાંથી કાયમી છૂટકારો મેળવવા શુંધ્યાન રાખવું જરૂરી છે એ બરાબર સમજી લઈ આપેલ ઈલાજ કાળજીપૂર્વક કરવાથી સફળતા પ્રાપ્ત થશે. કોઈ કેસમાં શસ્ત્રક્રિયાની જરૂર પડે તો આમાં પણ

આયુર્વેદિક વધુ સફળ થયું છે. કારણ કે આયુર્વેદથી મળતા પરિણામો બીજા પેથીઓ કરતા સારા છતાં એક વાત સ્પષ્ટ છે કે હસ્ત થવાના કારણોમાં વિશેષ સેવન કરવાથી કોઈપણ વખતે અને કોઈ પણ વ્યક્તિને હરસ થઈ શકે છે. મનફાવે તેમ વર્તવાની ચોડી-ધણી સજા તો ભોગવવી જ પડે છે. ખુબ જ તીખું તમતમતું ખાવાથી, લાલ-મરચાં વિશેષ ખાવાથી, ગરમ અથવા ગરમ દવાઓ અને ગરમ સેક્સ ટોનિક ખાવાથી અજીર્ણમાં ખાવાથી, અતિ દારૂ નિયમિત પીવાથી, ગુટકા, માંસાહારી ખોરાક ખાવાથી, એક જ આસન પર લાંબો સમય બેસી રહેવાની ટેવથી, ઠંડી જગ્યા પર બેસવાથી, બહુ જ સુવાથી મુલાયમ જગ્યા પર બેસવાની ટેવ, સ્ક્રેટર, સાર્ફકલ, બસ, ગાડી વગેરેની બહુ અધિક સવારી કરવાથી, અધિક પ્રમાણમાં મૈથુક કરવાથી, મળ-મૂત્રના વેગોને રોકવાથી, અતિશય ઉજાગરાથી હંમેશા કબજિયાત રહેવાથી. વાતપિત અને કફ વિકૃત થઈ ગુદામાં રહેલ વલીઓ અને શિરાઓને આઘાત પહોંચાડી અર્શ-હરસને ઉત્પન્ન કરે છે. આ બધા કારણોથી છ પ્રકારના હરસ થાય છે પણ આપણે અહીંયા બહુ શાશ્વીત ચર્ચા કરવા માંગતા નથી એટલે ચિકિત્સાની દ્રષ્ટિએ ઉપયોગી

આરોગ્ય-દર્શન ડો. શ્રીરામ જી વૈઘ

